

PROLÓGUS

Vajon előre elrendeltetett, meghatározott-e az egyes ember sorsa? Megválaszolhatatlan kérdés. Valami azért van, valami egyenesbe vezető, ami nélkül csak tántorogna az ember, nem találná az alkalmas, a helyes irányt életének sorsfordulóiban. Irományom olvasói látni, érezni fogják, van valami, ami több a pillanatok, események véletlenszerűségénél, ami vezeti az embert útkeresésében, a különféle élethelyzetek megoldásában. Van, akit így vagy hasonlóan és van, akit másképpen.

Engem így.

*

Régi ígéretemet szeretném teljesíteni, melyet Feleségemnek, Fiamnak, baráti kollégáimnak tettem. Igaz és meggyőző érv, hogy a kor, melyben éltem, meghatározó része volt a magyar repülésnek mind katonai, mind polgári vonatkozásban, ezért nem szabad, hogy nyomtalanul eltűnjenek.

A repülés mellett életem másik meghatározó eleme a vadászat volt. Egyenértékű szerepüket bizonyította, hogy amikor repültem, az erdő magányos templomi áhítata, vadászataim során pedig a gépek kondenzcsíkjai csábítottak. Azért a vadászatot említem elsőként, mert azzal kezdtem. A repülés még távoli álomként sem szerepelt terveimben, egyáltalán nem volt érdeklődésem körében, sőt a háborús élményeim miatt még kicsit tartottam is tőle. Más utat akartam bejárni, mint amit rám szabott sorsom kijelölt.

Amikor mindezt lejegyeztem, legjobb igyekezetemmel azon voltam, hogy az átélt valóságot tükröztessem, pántlikázás, szépítgetés nélkül. Nyilván kedvemre való volt a szépre, a jóra, a sikerekre, a kedves vagy

tisztelt sorstársakra emlékezni, ugyanakkor fájdalom; de hiteltelennek tartottam volna az egészszet, ha megkerülöm az uralkodó hatalom ellentmondást nem tűrő, kóros, ártó szellemét, a hibás, káros, gyarló, álnok, kíméletlen, emberhez méltatlan, sokszor végzetes tragédiába torkolló cselekedeteket, eseményeket, és elhallgatom azok tevékeny közreműködőit. Így sem teljes a történet a korommal együtt járó emlékeztetése miatt, biztosan csak hézagosan, módosulásokkal és helyenként ismétlődésnek tűnő gondolatfüzerekkel tudom felidézni életem történetét, lépcsőfokait.

Akik úgy döntenek, hogy idejükből áldoznak elolvasására, türelemmel bocsássák meg nekem a kronológiai ugrásokat, mert az Isten nem áldott meg sem elég szorgalommal, sem írói tehetséggel vállalt feladatom teljesítéséhez.